Oude Kerk, zondag 4 juli 2021

Overstapdienst
ds. Johan Meijer

gelezen: Genesis 6: 9-22 – 7: 3 en 8: 15-19

titel: Als ik een giraf was...

overdenking
Gemeente van onze Heer Jezus Christus, lieve mensen van God,

Toen ik ongeveer zou oud was als jullie keek ik heel graag in de boeken van Rien Poortvliet. Mijn vader was dol op die boeken vol schilderijen en kreeg ze op zijn verjaardagen. Rien Poortvliet was een schilder die het vooral heel fijn vond om dieren te schilderen. En zo kon hij zich helemaal uitleven op de Ark van Noach, een boek vol met de meest verschillende dieren… Hij schildert zichzelf ook, want hij bedenkt dat hij zelf Noach is, die zijn ogen uitkijkt om al die bijzondere kleurrijke, totaal verschillende, maar altijd weer unieke dieren. Zoals de giraf. Kijk maar.

Afbeelding 1: Rien Poortvliet tekent giraf

We zien de hand van de schilder, die bezig is om een giraf te tekenen, hij is bezig met die lange nek en hij schrijft er bij: “Niet alleen een leuk tijdverdrijf terwijl buiten het boze weer woedt maar ook een schitterende gelegenheid om de dieren beter te leren kennen.” Als je tijd neemt en tijd hebt of tijd maakt… en je bent geïnteresseerd

in andere mensen, dan heb je de kans ze beter te leren kennen. Het was een unieke tijd om jullie beter te leren kennen bij de basiscatechese. Want die heeft best een lange tijd geduurd. We vormden een groepje met eerst ook Dayve erbij en later kwam Job erbij. Dayve en Ramon stapten vorig jaar over, het was een online dienst en we gingen bij mij thuis naar de dienst kijken. Het fijne was dat ik jullie wel zo nu en dan kon blijven zien in de Coronatijd, zelfs tijdens de lockdowns. Na de zomer van vorig jaar bleven we elkaar zo nu en dan zien, het groepje met Daniël, Lotte, Job en Ramon. En we leerden elkaar steeds beter kennen, en hadden heel openhartige gesprekken met elkaar en we gingen ook samen eten en daar genoten we allemaal van, net als van kater Tom en van de hangmat. Om elkaar beter te leren kennen, moet je elkaar leren vertrouwen en dat gebeurde. En zo deelden we heel persoonlijke dingen, met de kaarsen die we aanstaken en waarbij je dan mocht zeggen wat je blij maakt, of verdrietig, of waar je je zorgen over maakt. Zoals Noach de tijd nam om de dieren te leren kennen, in al hun diversiteit, zo namen wij de tijd voor elkaar.

Afbeelding 2: de oudergiraf steunt het jong

Tijd en aandacht voor elkaar, dat is heel belangrijk. En het gevoel dat je gesteund wordt, dat je mag zijn wie je bent en dat je je mag ontwikkelen. Het voordeel van de flexibele lange nek van de oudergiraf is dat die zich kan buigen naar haar jongen. Zoals ouders dat naar jullie deden en doen, al vanaf je prille levensbegin, en dat blijven ze doen, in je ontwikkeling, ook als je daar grote stappen in zet. En jullie zetten een grote stap. De bassischool tijd is bijna voorbij. En gelukkig, het kon weer, het kamp, de musical, al die bijzondere momenten op de drempel van een nieuwe fase in je leven. Ik heb jullie ouders gevraagd om iets aan jullie te schrijven voor jullie nieuwe levensfase, die van het voortgezet onderwijs.

Ingrid en Marco Eekel de ouders van Job schrijven:

Lieve Job,

Een nieuwe stap, een nieuwe school, wij wensen jou dat je altijd je prachtige zelf mag zijn. Volg jouw eigen levenspad met vertrouwen, geloof en kracht. Wij zullen er altijd voor je zijn, maar durven je ook steeds meer los te laten omdat we geloven in jou en geloven dat God altijd bij je is. Lieve Job, we houden zielsveel van je!

Pauline Sonneveld, de moeder van Lotte schrijft:

Lieve lieve Lotte,

Ik wens je dromen en de durf om ze te doen, volg je hart en luister naar je gevoel. Tijdens deze tocht hoop ik dat jij je gesteund weet door de mensen om je heen, waar dan ook, en de vele kostbare tekens welke je mag ontvangen.
Weet dat ik altijd achter je zal staan en waar nodig ook naast je; ik wens je alle ruimte om je eigen pad te bewandelen! Vol bewondering en trots hoop ik jouw route verder te mogen volgen, waarbij ik je steeds iets meer los zal laten maar op de achtergrond zal ik ervoor je zijn, altijd! Het zal niet altijd makkelijk zijn, maar dat weet jij als geen ander! Ik wens dat jij jouw enthousiasme en spontaniteit kan behouden….eigenlijk gewoon de puurheid waarmee jij het leven leeft! Ik hoop dat jij nog veel meer mensen iets mee kan geven van jouw positieve levensinstelling, want jemig….positief ben je wat er ook gebeurt!
Ik hoop dat je kan ervaren dat je nooit alleen bent, er kijkt altijd iemand via je hart door jouw ogen mee. Ik wens dat jij je gedragen en gezien weet, wat er ook gebeurt!
Kus, mamma

Roel van Os en Annelies van der Beek, de ouders van Daniël schrijven:

Lieve Daniël,

we wensen jou heel veel geluk en heel veel plezier op je nieuwe school. We wensen voor jou dat je nieuwe vrienden mag maken en dat je jezelf nog beter leert kennen. We wensen je veel zelfvertrouwen en durf om nieuwe dingen te ontdekken. Weet dat je nooit alleen bent, met God, je familie en vrienden om je heen.

Afbeelding 3: De giraf buigt naar Noach

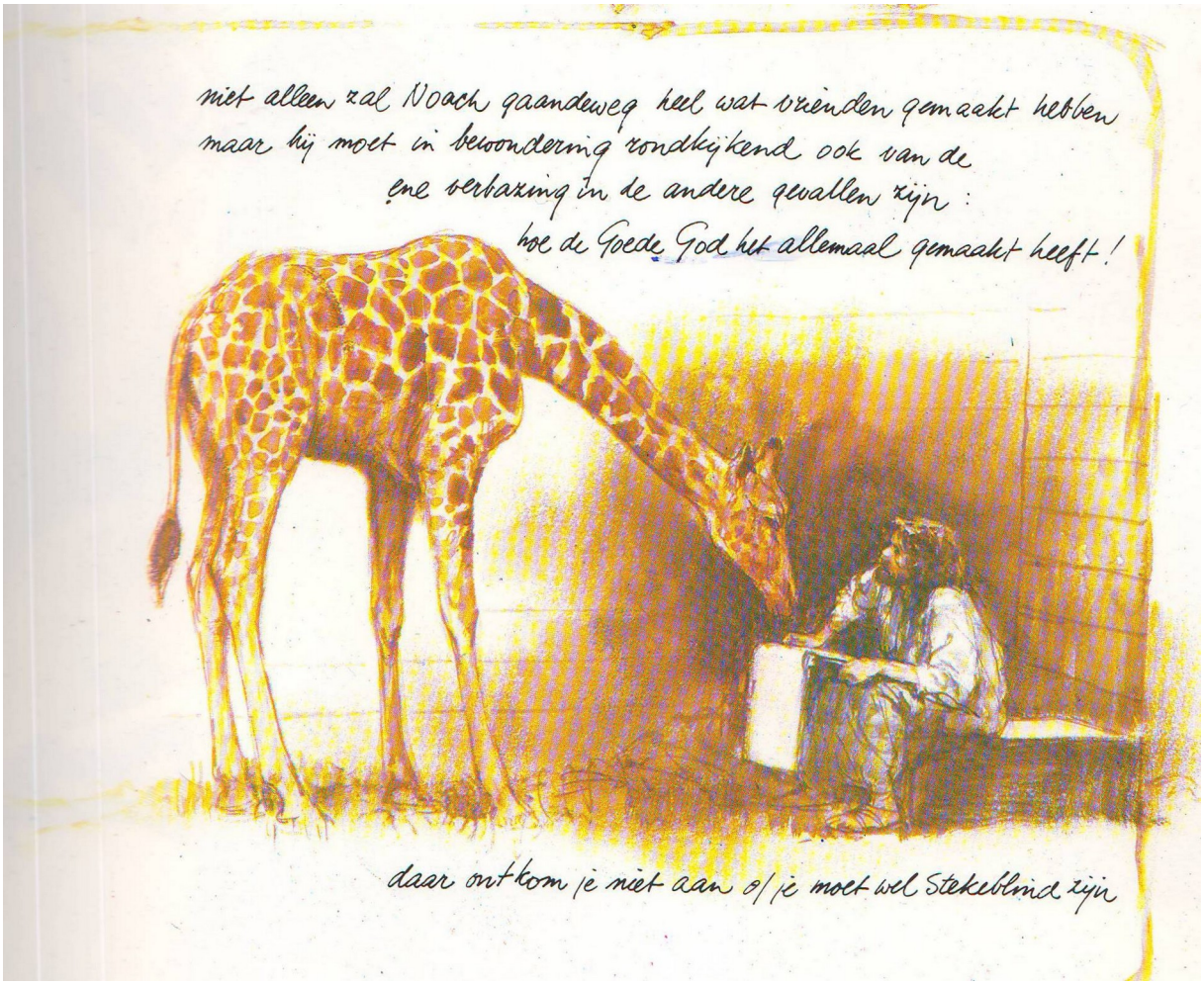

We zien Noach opnieuw en nu zit ie weer een giraf te tekenen, en die grote giraf staat model en buigt zijn lange nek naar Noach toe. Het is alsof de giraf bekijkt wat de tekenaar gemaakt heeft. Heel rustig en vriendelijk, zoals ie is. En Rien Poortvliet schrijft erbij:
Niet alleen zal Noach gaandeweg heel wat vrienden hebben gemaakt hebben, maar hij moet in bewondering rondkijkend ook van de ene verbazing in de andere zijn gevallen, hoe de goede God het allemaal gemaakt heeft daar ontkom je niet aan of je moet al stekeblind zijn.

We realiseren ons het misschien niet altijd, maar de Goede God heeft zijn Schepping zo mooi en zo ingenieus gemaakt en zo divers dus ook. En die schoonheid mogen we best eens iets beter leren zien. En daar mogen we best eens iets dankbaarder voor zijn. Maar kunnen we dat ook? Kun je dankbaar en blij zijn om wie je bent? Ben je tevreden over jezelf, en kun je bedenken dat je een heel gaaf en mooi mensenkind bent?

Nou misschien niet als andere mensen als jakhalsen tegen je hebben gedaan of doen. Mensen die jou onderuit halen en pesten. Mensen die zich niet liefdevol naar

je toebuigen, maar op jou neer kijken. Mensen die lelijke dingen tegen je roepen. Of die het heel geniepig voor elkaar krijgen om jou het gevoel te geven dat je stom bent, bepaalde dingen niet goed kunt, noem het maar op… Er zijn zoveel manieren te bedenken dat je je aangevallen voelt door jakhalzig gedrag van anderen. En een vrij logische reactie zou kunnen zijn dat je terugblaft of terugbijt… Maar als je een giraf was zou je ook kunnen bedenken: zegt dat gedrag van die ander niet iets óver die ander? Waarom heeft die ander het zo nodig om zo stoer te doen? Zou het kunnen omdat die ander een heel klein, onzeker, bang hartje heeft en al dat lawaai en imponeergedrag nodig heeft om dat kleine hartje te verbergen? Als je dat soort dingen kunt bedenken groeit er in jezelf een giraf al, dan neem je alles niet zo persoonlijk en bekijk je de dingen iets meer op afstand. Het is een hele levenskunst om de giraf in jezelf te ontdekken en daar doe je soms een leven lang over. Giraffen kom je wel tegen in je leven, jullie noemden mooie voorbeelden. Over mensen die het aankunnen om twee boze mensen heel rustig tegemoet te treden en ze tot rust te brengen. Er zijn ook beroepen waarin mensen dat heel goed kunnen. Ik zag van de week nog iemand die in een zorgcentrum werkt en daar was een bewoner heel boos en dat was heel verdrietig, want de bewoner wist niet meer zo goed waar zij was en toen pakte de verpleegkundige haar hand en ging rustig praten en er kwam weer iets van rust. Dat vond ik heel bijzonder en ontroerend, en ik keek vol bewondering, en dacht: wat een liefde leggen veel mensen in hun werk. Ook daar mogen we veel respect voor hebben en heel dankbaar voor zijn. En jullie gun ik dat jullie veel giraffen tegenkomen en dat je meer en meer leert om met jakhalzen om te gaan. Bedenk dan ook altijd: God kijkt naar jou zoals de giraf naar Noach kijkt.

Afbeelding 4: De dieren gaan van boord (Marius van Dokkum)

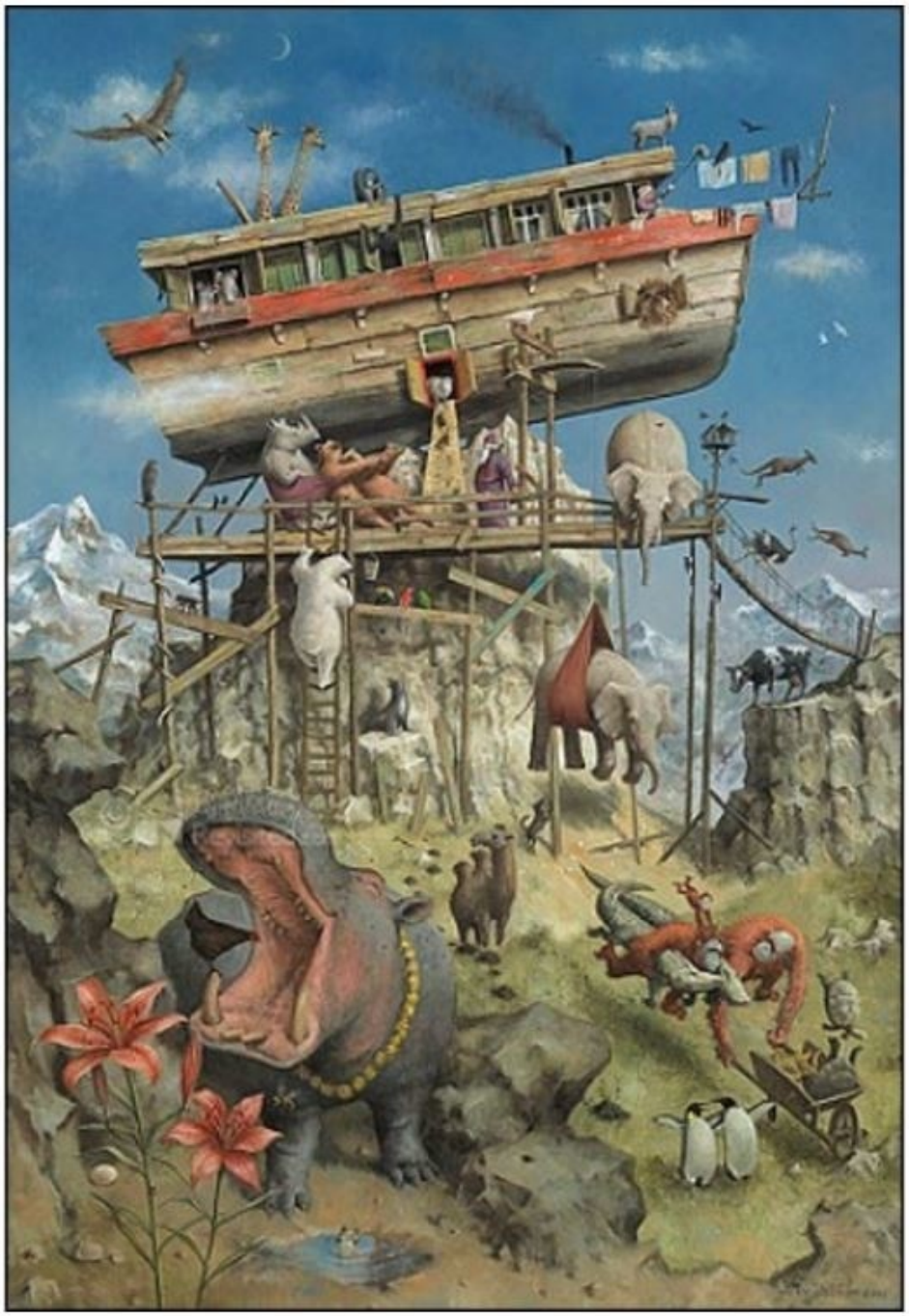

Wat grappig was die puzzel hè? Jullie hebben m samen heel snel in elkaar gezet, op de vloer. Wat was dat een leuk moment om jullie zo samen als groep samen enthousiast bezig te zien. Ik werd er blij van. En die puzzel is een echt zoekplaatje met allemaal grappige tafereeltjes, geschilderd door Marius van Dokkum. De olifant die naar beneden wordt getakeld, een ladder waar de sporten van breken omdat die ijsbeer best wat weegt. En natuurlijk, het kan niet missen, wie steken er met hun lange nekken bóven de ark uit? Juist ja: twee giraffen. Die kunnen ook weer opgelucht adem halen, nu het water weer zakt en er weer land in zicht is. Ze kunnen ver kijken en niet alleen om gevaar van ver aan te zien komen, maar ook om over een barrière heen te kijken. Zij kijken als het ware in de toekomst. Soms zou je best wel even over de zomervakantie heen willen kijken, want hoe zal dat allemaal zijn op

je nieuwe school? Ga je het fijn hebben? Ga je nieuwe vrienden en vriendinnen vinden? Kun je het allemaal aan? Al die veranderingen in je leven, je moet er best aan wennen en het is ook gewoon heel spannend. Kon je maar even een paar maand verder kijken, of een paar jaar… want wat voor beroep ga je later doen, wat past er bij je. Kon je maar even iets verder kijken dan onze eigen nek lang is, want als je in een heel spannende situatie bent, waarin je leven heel erg veranderd is: hoe kom je daar doorheen en overheen… hoe ziet mijn leven er over een jaar uit? Ben ik dan minder verdrietig over een groot verlies in mijn leven? En kan ik dat allemaal wel aan?

Wij kunnen niet in de toekomst kijken, maar wat God beloofd heeft aan Noach en zijn kinderen en zijn dieren, belooft God ook jullie en ons allemaal: Hij laat ons nooit in de steek, en wij zijn altijd welkom in zijn Ark en Hij buigt liefdevol zijn aangezicht naar je en zegt met vriendelijke ogen: mijn kind ben jij, en wat er ook gebeurt, ik zie in jou een heel mooi schepsel dat het waard is om gelukkig te mogen zijn. Ga maar op weg, en ik zal met je meegaan.

Amen